

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1635. usque ad annum 1643

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1779

VD18 9011888X

§. 53. Alenconiense Calvinistarum Conciliabulum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67406)

Sæc. XVII. neque amplius inter Hæreticos Catholicus, A. C. 1637. neque inter Catholicos Hæreticus erret, atque alios in errorem mittat: præcipue, eo quod jam a multis Calviniani dogmatis capitibus alienum se professus fuerit, in caris neque rebellis sit lumini, sed assurgentem divini spiritus radium, & afflatum toto pretore excipiens, ad Ecclesiam primitivorum accedat, in qua unum ovile est, & unus pastor.

§: LIII.

Alenconiense Calvinistarum Conciliabulum.

Aymon Synod. Nation. p. 530.

Hoc item anno Galli Calvinistæ ob-
tenta Regis venia, die vigesima septima Maij Synodum Nationalem Alenconii celebrarunt. Sub primis auspiciis San- Marcus, qui Regis nomine præerat, coram congregatis Prædicantibus, quod Nemaufini Concilii Præcones, & Rouffieletus Minister a Bernensibus literas receperint, questus, inhibuit, ne deinceps cum exteris aut aliis Regi minus affectis versarentur, nec sub obtentu, quod leges libertati conscientiæ adversantes imponantur, adversus Regem arma sumerent, vel in suis declamationibus vel libris de tormentis, Martyriis aut Dei Ecclesiæ vexationibus mentionem facerent. Insuper

per eisdem ex Regis mandato præcepit, ut si de summo Pontifice, vel Catholicis, eorumque Sacramentis & ritibus loquerentur, illum *Antichristum*, hos vero *Idololatrias* appellitare, aut verbis indecentibus contra illorum ritus, vel ab eorum secta ad Catholicam fidem reuersos uti non præsumerent. Postea eosdem objurgavit, quod insuperhabito Regis mandato Prædicantes ex locis, ubi degunt, ad alias Ecclesias prædicatum exiverint, & pecunias ad pauperum levamen repositas in partem salarii suis Præconibus vendicant. Denique præcepit, ut irritam declararent Nemaufensis Conciliabuli Canonem, in quo Prædicantes auctoritate eis minime competente decreverunt, nullum esse Baptisma a quopiam alio quam a Prædicantibus collatum; inde enim, inquebat ille, rebaptizantium error resuscitari posset, cum Prædicantes a Sacerdotibus Catholicis, quos a Deo vocatos esse, negare præsumunt, Baptizatos iterum tingere non erubescerent. Ad hæc Regii Deputati monita Prædicantes congregati vagis verbis suam erga Regem obedientiam, fidem & submissionem extollentes, crimina, quorum postulabantur, immuere, plurimum adlaborabant, polliciti, quod contra Catholicos nullum ver-

Sæc. XVII.
A. C. 1637.

Sæc. XVII. verbum, quod offendere posset, prolaturum sint, dummodo vicissim Catholicis a contumeliosis objurgationibus abtineant: Baptismum vero ab aliis quam suis Prædicantibus in casu necessitatis collatum non esse validum, audacter propugnarunt, præfracte declarantes, Ecclesiæ Romanæ decisiones, quæ hunc errorem damnant, directe suæ Religioni oppositas esse, cum autem insuper ad excusandas Regionum editorum transgressiones libellum supplicem conficere pararent, Regius Deputatus eos memores esse iussit, de aliis quam disciplinæ Ecclesiasticæ rebus agere, ipsis esse vetitum, nec posse suis libellis alium præfigere titulum, quam *scripta illorum, qui existimatæ Reformationis Religionem profitentur*: Id acriter eos pupugit, causantes, quod contra suam conscientiam locuturi essent, si se *existimatæ reformationis sectatores* profiterentur. Postmodum fidei suæ confessionem confirmantes, decreverunt, quod duntaxat Prædicantes calicem porrigere valerent, pompæ tamen funebres in usum deducerentur, *ut defuncti affines inde aliquod solatium recipiant*, vel verius, ut Prædicantes inde aliquod lucrum capiant. His ita decretis quosdam Prædicantes olim suis Ecclesiis amotos redintegrarunt, Samueli autem

autem Dufrene exauctorato Pastori sua-
 lere, ut unacum toga nigra totum Sa-
 cerdotium suum exueret, & opificio
 quodam victum sibi quæreret. Discuf-
 tis postea variis querelis, turbisque per
 suos Prædicantes hinc inde suscitatis,
 ad diem decimam nonam Novembris
 omnibus Regni Ecclesiis jejunii legem
 indixere, ceteris Præconibus injungen-
 tes, ut in suis libris, ac sermonibus
 suam erga Regem obedientiam, fidem-
 que exaggerarent, eoquod suæ sectæ
 hostes illorum fidelitatem Regi suspen-
 sam reddere satagerent: perinde ac
 si apertæ eorum, ac per plurimos an-
 nos continuatæ rebelliones contra le-
 gitimum Regem concitatæ plusquam
 suspectam eorum fidem non reddidif-
 sent: Nihilominus Regi supplicandum
 esse decreverunt, ne Calvinistas ad
 hoc compelli permetteret, ut in festo
 Corporis Christi ædes suas tapetibus
 ornent, infantes suos juxta *Papistarum*
 ritum vel ab obstetricibus, aut aliis
 non Prædicantibus baptizari curent,
 & denique ne Prædicantes in aliis Ec-
 clesiis, quam ubi resident, concionari
 prohibeantur. Hæc enim Regis de-
 creta non nisi a juratis suæ Ecclesiæ ho-
 stibus fuisse fabricata, pro sua mode-
 stia, ac in Regem reverentia dictita-
 bant. Recitabatur etiam Regis epi-
 stola

Sæc. XVII.
 A. C. 1637.

Hist. Eccles. Tom. LX.

M stola

Sæc. XVII. stola die vigesimo quarto Junii data,
A. C. 1637. in qua congregatis injunctum, ut quam-
 primum poterunt, hunc suum conven-
 tum dissolvent, ne diuturniore Sessio-
 num mora Regias declarationes & e-
 dicta transgredi viderentur. Præterea
 Amyraldus & Tetardus duo Prædican-
 tes suam doctrinam *de efficaci voluntate*
Christi & Decreto conditionali contra suos
 accusatores vindicare jubebantur: cum
 vero Dailleo Prædicanti injunctum fuis-
 set, ut Theophili Milleterii librum *de*
mediis Pacis Christianæ refelleret, hic
 autem Daillei examen acriori stylo con-
 futasset, hinc Prædicantes congregati
 die sexta Julii Milleterio suam temeri-
 tatem adeo iniquam, sui que consilii
 vanitatem exprobrantes, comminati
 sunt, ipsum, nisi intra semestre opinio-
 nes, suamque sententiam mutaverit,
 ab Ecclesiæ Calvinianæ communione
 excludendum fore, eoquod in suo libro
 asserere ausus esset, quod primi Refor-
 matores, eorumque Successores turpi-
 ter hallucinati essent, eoquod illa fidei
 capita, quæ ipse in suo libro explica-
 ret, ignorassent: Tandem vero Du-
 campensem Prædicantem ob adulteria,
 & Guilielmum Cacheretum, Leonar-
 dum Tevenotum antea Pictaviensem
 Monachum, necnon Paulum Falque-
 rollum, eoquod a Calvini secta ad fidem
 Catho-

Catholicam reverſi eſſent, ſuis officiis Sæc. XVII.
amoverunt. A. C. 1637.

§. LIV.

*Moyſis Amyraldi Calviniftæ contro-
verſia cum Friderico Spanheimio,
aliisque circa gratiam Uni-
verſalem.*

Mentionem ſupra fecimus de Moyſe
Amyraldo, Præcone Calviniano *Jæger. Hiſt.*
& Salmurienſi Profefſore; ſpeciale *Eccl. l. 3.*
tamen hujus Viri fata locum ſibi ven- *cap. 14.*
dicare videntur, eo quod ex ipſius præ- *Arnold. hiſt.*
ſervido Lutheri, Calvinii & Arminii *Hær. part.*
ſectam conciliandi ſtudio novam ſe- *cap. 9.*
ctam, factionemque progerminarit, na- *Meiſn. Diſſ.*
turali monſtrorum indole, quæ quo- *de Univ. voc.*
ties inter ſe coeunt, novum procreant *S. 4.*
monſtrum. Erat hic Præco ob ingenii
aciem, gratumque converſandi mo-
dum Richelio & Mazarino Cardinali-
bus, aliisque Proceribus Catholicis ac-
ceptus: cum autem horrendas Calvinii,
Bezæ & Bullingeri doctrinas de Parti-
culariſmo concoquere haud poſſet, nec
tamen palam cum Lutheranis circa fœ-
dus Gratix & naturæ, atque univer-
ſalitatem Meriti Chriſti, & vocationis
conſpirare vellet, inter Calvinii & Lu-
theri dogmata mediam viam inire ſta-
tuit, docuitque, quod Deus in paradifo

M 2

fœdus